

[Ragnhild Andersen.]

rentenyderne, saa har jeg allerede i Gaar med tørre Tal oplyst, at det for et Ægtepar i København kun vil betyde et meget lille økonomisk Fremskridt, nemlig ca. 29 Kr. om Aaret, medens en enligt stillet Mand vil faa ca. 1 Kr. mere om Ugen; saa kan man jo selv regne ud, om det vil skabe Mulighed for at hjælpe Rentenyderne over de uhyre vanskelige økonomiske Vilkaar, de har haft gennem Aarene.

Fradragsreglerne betyder, som jeg allerede sagde i Gaar, en Lempelse, men ikke den ønskede, fordi den fradragsfrie Indtægt maa være betydeligt højere, end den er foreslaaet i den højtærede Ministers Forslag, og med Hensyn til de foreslaaede Lempelser har jeg ogsaa udtalt, at deres Værdi er problematisk, naar man har Bestemmelser om ved en Egenindtægt paa 50 pCt. af Grundbeløbene at inddrage Beklædningshjælpen og delvis Brændselshjælpen. Jeg haaber imidlertid, at vi paa mange Omraader inden for Udvalget kan naa videre frem, end vi har kunnet gøre det her, saaledes at det bliver et virkelig godt Forslag, selv om det jo ikke er alt her i det høje Ting, der tyder paa, at det bliver Resultatet. Men jeg haaber i hvert Fald, at vi faar gennemført visse betydelige Ændringer, ellers vil mit Parti, som jeg allerede sagde det i Gaar, stille Ændringsforslag ved Lovforslagets videre Behandling.

Johs. Christiansen: I Anledning af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersens Bemærkninger til mig om, at hun forventede ikke at skulle læse eet i Rigsdagstidende og noget andet i „Politiken“, naar vi havde denne Sag til Behandling, ønsker jeg at sige, hvad jeg allerede een Gang har gjort det ærede Medlem opmærksom paa — jeg tror, det var i December Maaned —, at jeg ingen Indflydelse har paa, hvad der staa i Dagbladet „Politiken“. Jeg tror, det ærede Medlem skulde prøve at sætte sig ind i, hvilken Forskel der er paa en fri Presse og en Presse, der ikke er fri, saa vilde det ærede Medlem bedre kunne forstaa et og andet af det, hun synes at forundre sig saa højlig over.

Jeg har ikke saa forfærdelig mange Bemærkninger at gøre i Anledning af de Udtalelser, der er faldet her i Dag.

Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen gjorde, erkender jeg naturligvis fuldt ud, at jeg ingenlunde er i Besiddelse af den overlegne Viden, som det ærede Medlem repræsenterer, men man kan jo muligvis klare sig med mindre. Jeg forstod paa det ærede

Medlem, at han var blevet meget vred paa mig, meget fornærmet, under den Debat, der fandt Sted i Gaar. Efter min Erfaring skal man ikke blive vred, hvis man ellers ønsker at faa noget ud af den Forhandling, hvori man deltager. Men maaske er den foreliggende Sag det ærede Medlem mere magtpaaliggende som politisk Agitation end som et praktisk Stykke Socialpolitik til Gavn for de Medborgere, den drejer sig om. Hvis det er Tilfældet, forstaaer jeg bedre det ærede Medlems Reaktion. Det, som det ærede Medlem synes at være blevet saa fornærmet over, er mine Bemærkninger om den mærkelige Regnekunst, han anvendte over for de Udgifter, som Staten faar eller ikke faar i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Nu hørte jeg i Dag, at det ærede Medlem, for at naa til det Resultat, hvortil han er kommet, for det første tillægger hele Rabatkortordningen, der andrager, saa vidt jeg ved, alt i alt omkring ved et halvt Hundrede Millioner Kroner; det Tal har det ærede Medlem vistnok nogenlunde rigtig fat paa. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at naar jeg vil gøre gældende, at dette Lovforslag alt i alt betyder en Forbedring for de gamles og Invalidernes Kaar paa ca. 60 Mill. Kr., har jeg set bort fra de 19 Mill. Kr., som Rabatkortordningen specielt med Hensyn til de gamle og Invalidrentemodtagerne andrager. Men hvordan det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ud over disse 19 Mill. Kr. vil kunne føre til Fradrag paa Lovens Forbedringer yderligere ca. 30 Mill. Kr., maa jeg sige jeg ikke begriber. Det drejer sig i den Henseende om helt andre Lovbestemmelser end dem, vi beskæftiger os med i dette Lovforslag. Hvis det drejer sig om at reducere Udgifterne ved en bestemt Lovgivning, og man for at opnaa dette Formaal, paa den Maade som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen gør, søger i en Række andre Love og Bestemmelser efter Beløb, som man mener at kunne bruge i saa Henseende, saa maa andre vel nok finde en saadan Fremgangsmaade lidt ejendommeligt. Det er netop en saadan Fremgangsmaade, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har anvendt.

Dernæst ønsker det ærede Medlem at lade de 47 Mill. Kr., som er bevilget i Eengangstillæg, komme til Fradrag i de Forbedringer finansielt, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for. Nu ligger der jo i selve Ordet „Eengangstillæg“ et vist Indicum for, at der ikke er Tale om en permanent Lovgivning her; og det er der jo heller ikke. Det ærede Medlem ved udmærket Besked med, hvad der var Forudsætningen for